

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p8_bZONE1447040/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

bleven saa stor, at den kunde bære ham, naar han sad i Toppen, skulde have den Straf, at han ey engang maatte samle sig saa mange raadne Greene, som han kunde varme sig ved. (Den Gang vidste man ey at flere Løv.) Dette udvirkede saa meget, at Forsalbre lærte deres Børn at plante Trær, saasandt de kunde gaae. Ey at tale om andre Belønninger, der var for dem, som havde plantet de fleste Trær. Saaledes har vi denne Frode Frede gode at takke for den Skov, vi endnu har til denne Daa. — Men jeg maa see, at jeg igien kan finde ud af Skovene.

Da Odin blev alt meere og meere fornem, kunde han ey længer lade sig nøye med at bære Overkioler af Landets egne lodne Dyr, Bjørne, Ulve, Røve etc. For da at sætte sig i en endnu meere glimrende Ansæelse ved noget Nyt og usædvanligt, lod han komme fra de varme Lande, Løve og Tiger-Huder, som han brugte til Overkioler, ongefær som de Tiger-Dækkener etc. som man nu omstunder bruger til Hestenes Overkioler. Det vared da ey længe, førend alle skulle have fremmede Skind til Overkioler. De forfæred da Huder af Leopard, Wild-Estler, Væffeler, Markatte etc.: Saaledes har det været Skik i Norden fra de allerældste Tider at indføre fremmede Vahre. Kun de allerringeste lode sig nøye med Landets egne Dyr-Huder. Men Overkioler skulde alle have; Og de som ey kunde overkomme andet, brugte Selhunde-Skind. Man kan paa vore fattige Grøndlændere see ongefær, hvorledes disse Karle saae ud.

I denne Tid var der ingen Spe-Laag, enhver var sin egen Klæde-Danner; hvorfor og disse Overkioler saae hiertelig eensfoldige ud, uden Smit, uden Dannelsse, uden Folder, uden Dyrker, ja, uden Krave. Der var ikke engang Remer i dem, hvorfor de og vare dem til Hindre, naar de skulde slaas eller arbejbe, og derfor maatte kaste dem af saa længe.

Det salde engang et vittigt Hoved ind, at man kunde bruge Huden af Forbeenene til Remer, og forfærdigede sig saadan en Overkiol. Neppe lod han sig see i denne Dragt, førend han blev beundret af alle, ja, nogle